

NAGRADA
DRUŠTVA
POVJESNIČARA
UMJETNOSTI
HRVATSKE
ZA 2025.
GODINU

DRUH DRUŠTVO POVJESNIČARA UMJETNOSTI HRVATSKE
CROATIAN SOCIETY OF ART HISTORIANS

**Svečana dodjela Nagrada Društva
povjesničara umjetnosti Hrvatske za 2025.
godinu**

13. lipnja 2026., 13 sati

Muzej suvremene umjetnosti u Zagrebu

Dvorana Gorgona

Ovogodišnja dodjela strukovnih nagrada Društva povjesničara umjetnosti Hrvatske odvija se u znaku nekoliko značajnih obljetnica koje svjedoče o

kontinuitetu i zrelosti naše strukovne zajednice. Društvo povjesničara umjetnosti Hrvatske ove godine obilježava važnu obljetnicu svoga postojanja. Utemeljeno davne 1956. godine, punih je sedam desetljeća matično udruženje svih povjesničara umjetnosti u Hrvatskoj i središnje mjesto okupljanja, razmjene znanja i promišljanja struke. Usporedno s tim, navršava se i dvadeset godina otkako Društvo svojom Nagradom sustavno vrednuje stručni rad naših kolegica i kolega. Strukovne se nagrade naime dodjeljuju od 2006. godine, pa ovogodišnja dodjela ujedno obilježava njihovu dvadesetu obljetnicu. Tim je povodom prikladno prisjetiti se profesora Radovana Ivančevića, čije ime nosi Nagrada za životno djelo i u duhu čijega je znanstvenoga, pedagoškog i javnog djelovanja Društvo prije dva desetljeća ustanovilo cjelovit sustav nagrada kojim se prepoznaju najbolja postignuća struke. Kao dugogodišnji predsjednik Društva, Ivančević je snažno pridonio afirmaciji i popularizaciji povijesti umjetnosti u javnom prostoru.

Uz Nagradu za životno djelo, koja se dodjeljuje kolegicama i kolegama za cjeloživotni doprinos struci, godišnja se nagrada, koja se dodjeljuje za ostvarenja u minuloj godini, s vremenom raspodijelila na više kategorija kako bi se obuhvatio što širi raspon poslova kroz koje naša struka djeluje, izgrađuje se i razvija. Godišnjom se nagradom tako nagrađuje znanstvena ili stručna knjiga, izložba, a potom i ostvarenja u području zaštite kulturne baštine, popularizacije struke, promicanja vizualne kulture te u području pedagoškog rada. Uz to, i ove godine dodjeljuju se nagrade za izvrsne diplomatske radove, čime Društvo potvrđuje svoju trajnu posvećenost podupiranju mladih kolegica i kolega na početku njihova stručnog puta te prepoznavanju novih generacija koje u struku unose svježije teme, pristupe i perspektive. Nagrade se dodjeljuju na osnovi nominacija koje dolaze od same struke, iz njezinih ustanova i od pojedinaca, članova našega Društva.

Ovogodišnji nas je natječaj posebno razveselio iznimno velikim brojem nominiranih naslova u kategoriji knjige. Riječ je o doista impresivnoj produkciji koja pokazuje kako hrvatska povijest umjetnosti, unatoč svim izazovima s kojima se struka susreće, i dalje iznjedri velik broj vrijednih znanstvenih i stručnih knjiga, monografija, kataloga, zbornika i studija, koji proširuju naša znanja o umjetničkoj baštini i suvremenoj umjetničkoj produkciji. Takva je raznolikost ohrabrujući pokazatelj vitalnosti struke, ali i zahtjevan zadatak za ocjenjivačko povjerenstvo.

Ove godine nagrada u kategoriji popularizacije struke nije dodijeljena, premda su i u toj kategoriji pristigle vrijedne nominacije na kojima zahvaljujemo njihovim predlagateljima i autorima. Popularizacija povijesti umjetnosti, posredovanje znanja naše struke široj javnosti i otvaranje struke prema različitim publikama, ostaje jednim od područja kojima Društvo pridaje osobitu važnost.

I ovogodišnje je povjerenstvo svoj rad temeljilo na načelima koja Društvo njeguje od samoga ustanovljenja nagrada: na stručnoj kompetenciji, nepristranosti i kolegijalnosti te na poštivanju autonomije prosudbe. U tome su

smislu odluke izraz zajedničkoga promišljanja članova povjerenstva i njihove odgovornosti prema strukovnoj zajednici u čije ime djeluju.

Suverenoj strukovnoj zajednici dolikuje razumjeti da prosudba nikada nije jednoobrazna niti jednostavna te da svaka odluka nosi u sebi težinu vaganja različitih argumenata. Upravo je u toj složenosti i smisao kolektivnoga odlučivanja. Ono ne traži jednoglasje po svaku cijenu, nego odgovornu prosudbu donesenu uz dijalog i uz uzajamno uvažavanje različitih stajališta te uz spremnost da se donese odluka i ondje gdje ne postoji potpuna suglasnost. Sposobnost zajednice da takve odluke prihvati kao legitimne, da o njima raspravlja s uvažavanjem i da u različitim stajalištima prepozna bogatstvo, znak je njene zrelosti i potvrda njene vitalnosti.

Obljetnice koje ove godine obilježavamo, sedamdeset godina Društva i dvadeset godina strukovnih nagrada, nisu tek prigoda za prisjećanje, već i za afirmiranje djelovanja Društva u zajedničkom nam suvremenom trenutku. Nagrade koje danas dodjeljujemo stoga nisu samo priznanje pojedincima i pojedinkama za njihov iznimni rad u protekloj godini, nego i iskaz zajedničke posvećenosti struci koju su naši prethodnici izgradili i predali nam na trajnu skrb i daljnji rast.

Povjerenstvo za dodjelu Nagrade Društva povjesničara umjetnosti Hrvatske za 2025. godinu

dr. sc. Višnja Bralić

dr. sc. Ljerka Dulibić

dr. sc. Vladimir P. Goss

dr. sc. Ivana Mance Cipek

dr. sc. Predrag Marković

Nagrada Društva povjesničara umjetnosti Hrvatske za životno djelo „Radovan Ivančević“ 2025. godine

---

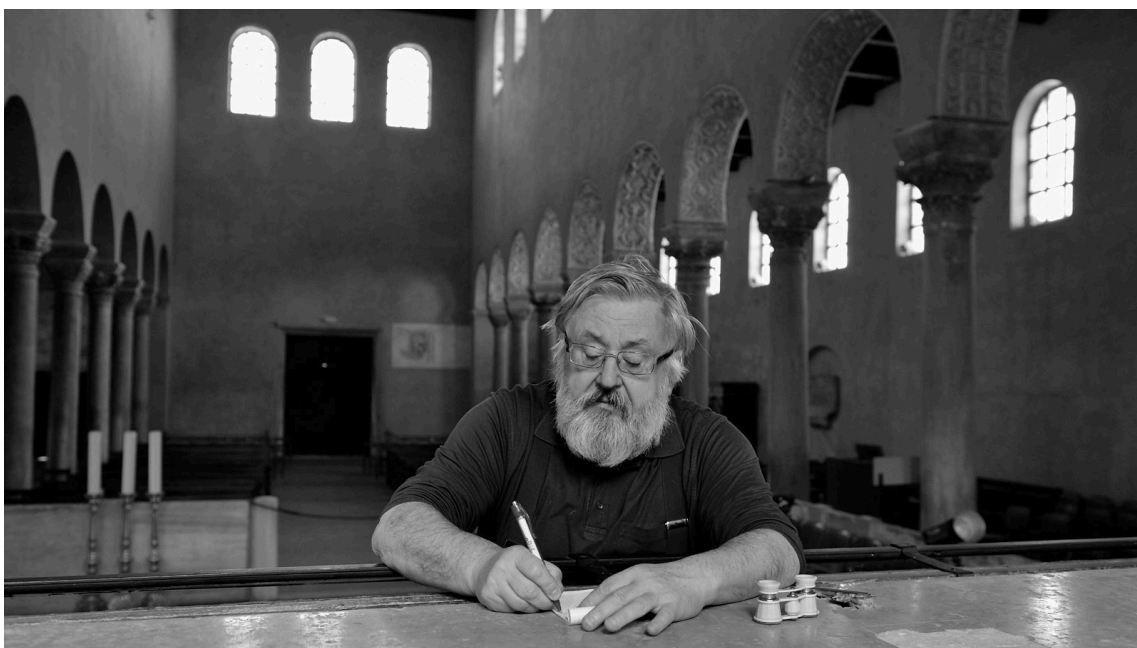
Ivan Matejčić

Malo je živućih povjesničara umjetnosti u Hrvatskoj koji su našu struku zadužili, kao što je to učinio dr. sc. Ivan Matejčić (1950.). U svome polustoljetnom radu on se potvrdio kao konzervator, povjesničar umjetnosti i pedagog. Na taj način on je u najboljoj tradiciji „stare austrijske škole“ spojio i sinergijski povezao sva tri relevantna područja u kojima se kunsthistoričar može ali i treba baviti. Pri tome je bitno istaknuti kako se njegovo iskustvo konzervatora i skrupuloznog istraživača odražava u popularizaciji i prezentaciji kulturne baštine kao i u njegovim pedagoškim te medijskim istupima.

Kada govorimo o razlozima zbog kojih Ivan Matejčić zaslužuje nagradu za životno djelo, valja istaknuti njegov izniman doprinos međunarodnoj vidljivosti hrvatske povijesti umjetnosti. Posebno se istaknuo istraživanjima renesansne skulpture, uključujući radove o Nikoli Firentincu i Gregoriju di Lorenzu, ali i drvorezarenog kiparstva, pri čemu je otkrio i znanstveno valorizirao do tada zapostavljen korpus drvenih raspela i poliptiha na sjevernom Jadranu, osobito djelo Paola Campse i njegove radionice. Njegovi radovi o ranosrednjovjekovnoj arhitekturi i skulpturi rezultirali su, u suradnji s Miljenkom Jurkovićem, definiranjem karolinškog sloja u Istri, čime je uspostavljen koncept Karolinške Istre. Ništa manje važna su njegova istraživanja ranokršćanske, odnosno kasnoantičke sakralne arhitekture Istre koja su okrunjena doktorskom disertacijom o razvoju Eufrazijane i biskupskog sjedišta u Poreču. Valja spomenuti i njegovo otkriće zidnih slika u crkvi sv. Barnabe u Vižinadi te druge monografske obrade značajnih srednjovjekovnih spomenika (Sv. Marije Velike kod Bala i Sv. Tome kod Rovinja, Sv. Foške u selu Batvači kod Peroja itd.) s kojima je značajno promijenio sliku o veličini i kvaliteti ukupne istarske, ali i hrvatske kulturne baštine.

Njegov ukupni znanstveni rad ističe se po kvaliteti i ravnoopravan je sugovornik uvažanim inozemnim povjesničarima umjetnosti u pitanjima ranosrednjovjekovne arhitekture i skulpture te venecijanske drvene polikromirane skulpture 15. i 16. stoljeća. Njegov autoritet na tim područjima jasno pokazuje i suradnju koju je pokrenuo s Istarskom županijom i Regijom Veneto na dva sustavna programa zaštitnih radova koji obuhvaćaju renesansnu drvenu polikromiranu skulpturu te srednjevjekovno zidno slikarstvo u Istri, a slijedom kojih su i restaurirane zidne slike u Sv. Agati kod Kanfanara, Sv. Foški, Sv. Martinu u Svetom Lovreču, Sv. Duhu u Balama i crkvi Sv. Barnabe u Vižinadi. Među važnim njegovim zaslugama svakako još treba istaknuti i ulogu koju je imao u revitalizaciji i istraživanju urbanih cjelina poput Poreča, Motovuna i Gračišća.

Treba naglasiti kako on konzervatorstvo ne vidi kao neku zasebnu stručnu djelatnost, *apriori*, već kao dobrodošlu pa čak ako je moguće i nužnu praksu povjesničara umjetnosti kroz koju on provjerava i nadograđuje svoje spoznaje, razvija teorijske modele i nadograđuje metodološke alate. Stoga je on sam živi primjer kako su ta dva aspekta – teorijski i praktični – zapravo nedjeljivi segmenti jednog šireg te svakako potpunijeg stručnog rada, jer povijest umjetnosti svoj puni smisao poprima tek kada se primjeni u praksi kao što i konzervatorstvo svoje prave temelje ima u dobrom povjesnoumjetničkom istraživanju. Pri tome ne treba zaboraviti kao je on formiran u splitskom konzervatorskom zavodu pod mentorstvom Davora Domančića i Cvite Fiskovića, te ga možemo gledati ne samo kao njihovog đaka nego i kao njihovog dosljednog nastavljača. On sam je također odgojio nekolicinu vrsnih konzervatora-povjesničara umjetnosti koji i danas aktivno prenose i razvijaju zasade „splitske konzervatorske škole“ u Istri i na Kvarneru.

Osim strasti, gotovo opipljivog erosa koji je izbijao i još uvijek izbija iz njega prilikom doticaja sa spomenicima, bilo u naravi bilo na papiru, Ivana Matejčića za razliku od mnogih krasi još barem dvije izuzetno važne vrline: prva je vjerovanje kako je povijest umjetnosti znanstvena disciplina koju treba takvom njegovati, a druga, s njome blisko povezana, je etičnost. U svojim tekstovima

iznosi uvjerljive atribucije i datacije nego jasnom i logičnom strukturom i gotovo taktilnim opisima umjetnina s kojima vodeći oko čitatelja on postaje sukreator umjetničkog djela, onakvog umjetničkog djela kojega nam on po prvi puta razotkriva.

Poznata je njegova etičnost u pristupu i načinu rješavanja problema zaštite spomenika kulture. Nepristajanje na loše kompromise, ucjene i ustupke te na polovična ili neadekvatna rješenja koja nisu i ne mogu biti u funkciji suvremenog, održivog i smislenog života spomenika često su ga dovodila i u sukobe.

Na kraju treba istaknuti da je on kao povjesničar umjetnosti, a ne samo konzervator, godinama vodio konzervatorske radove na biskupskom sklopu u Poreču (za što je dobio nagradu *Europa nostra*), a u novije vrijeme istaknuo se obnovom gradskog kaštela u Motovunu kao i nekadašnje crkve sv. Stjepana u Peroju. Ovaj potonji rad svojevrsna je avangarda konzervatorske struke, jer je tu drevnu, stoljećima desakraliziranu troapsidalnu crkvu, naknadno pretvorenu u štalu, konzervirao i prezentirao upravo u toj zatečenoj funkciji! Zasigurno jedinstven pristup koji svakako predstavlja novo poglavlje u zaštiti spomenika u Hrvatskoj.

Zaključno, ne možemo zaboraviti ni činjenicu kako je upravo njegovom zaslugom pokrenuta impozantna edicija *Umjetnička baština istarske crkve*. Sve navedeno govori u prilog da se ove godine Nagrada Društva povjesničara umjetnosti Hrvatske za životno djelo „Radovan Ivančević” dodijeli povjesničaru umjetnosti Ivanu Matejčiću.

Godišnja nagrada Društva povjesničara umjetnosti Hrvatske za knjigu u 2025. godini

---

Laris Borić

In between and on the Edge: Stones of Zadar, the Capital of Venetian Dalmatia

Povjerenstvo za dodjelu nagrade Društva povjesničara umjetnosti Hrvatske dodjeljuje nagradu u kategoriji znanstvene ili stručne knjige dr. sc. Larisu Boriću za monografiju *In between and on the Edge: Stones of Zadar, the Capital of Venetian Dalmatia*, objavljenu u međunarodnoj ediciji *Archipelagus. Architectural Culture of the Early Modern Adriatic* izdavačke kuće Brepols.

Ova znanstveno utemeljena i metodološki inovativna monografija donosi cjelovitu interpretaciju arhitekture i skulpture Zadra pod mletačkom vlašću u razdoblju od sredine 15. do kraja 16. stoljeća. Autor pristupa građi iz nove perspektive, promatrajući arhitekturu kroz prizmu skulpture, čime u središte istraživanja postavlja djelovanje klesara i graditelja koji su, u suradnji s naručiteljima, oblikovali vizualni identitet renesansnoga Zadra. Borić pritom sustavno povezuje dosadašnja istraživanja s novim arhivskim spoznajama, reinterpreтира poznatu građu te nudi niz novih otkrića, zaključaka i tumačenja. Posebna vrijednost knjige leži u njezinu problemskom pristupu i širokoj društvenoj kontekstualizaciji, kojom autor arhitekturu i skulpturu promatra u okviru političkih, gospodarskih i društvenih okolnosti mletačke Dalmacije. Analiza djelovanja naručitelja, radionica i umjetničkih mreža omogućuje razumijevanje složenih odnosa između lokalne sredine i venecijanskoga kulturnog kruga, pri čemu se uvjerljivo rasvjetljuju specifičnosti zadarske umjetničke produkcije. Borić pritom vješto primjenjuje suvremene metodološke pristupe. Uz komparativnu i stilsku analizu te ikonografsku i semantičku interpretaciju koristi i interdisciplinarne pristupe koji uključuju kulturnu antropologiju i društvenu povijest.

Važan doprinos monografije predstavlja i obuhvatno korištenje arhivskih izvora, od kojih su mnogi prvi put sustavno analizirani i interpretirani. Autor uspješno povezuje fragmentirane podatke u koherentnu cjelinu, nudeći novu sintezu

razvoja arhitekture i skulpture Zadra u razdoblju renesanse. Time ova monografija predstavlja značajan doprinos hrvatskoj i međunarodnoj povijesti umjetnosti te otvara nove istraživačke perspektive.

Objavljivanjem u uglednoj međunarodnoj izdavačkoj kući i u otvorenom digitalnom pristupu, knjiga Larisa Borića znatno pridonosi međunarodnoj vidljivosti hrvatske umjetničke baštine i suvremenih istraživanja hrvatske povijesti umjetnosti. Povjerenstvo stoga ovu monografiju prepoznaje kao iznimno vrijedan znanstveni doprinos te joj dodjeljuje godišnju nagradu Društva povjesničara umjetnosti Hrvatske.

Godišnja nagrada Društva povjesničara umjetnosti Hrvatske za pedagoški rad u 2025. godini

---

Dajana Rosatti

Povjerenstvo za Nagradu Društva povjesničara umjetnosti Hrvatske za 2025. godinu u kategoriji za pedagoški rad dodjeljuje nagradu povjesničarki umjetnosti Dajani Rosatti za izniman doprinos razvoju nastave povijesti umjetnosti te povezivanju srednjoškolskog i visokoškolskog obrazovanja.

Pedagoški rad Dajane Rosatti, nastavnici likovne umjetnosti u Prvoj riječkoj hrvatskoj gimnaziji, obilježen je sustavnim razvojem modela suradnje između akademske zajednice i nastavne prakse, čime je ostvarila značajan doprinos

unapređenju poučavanja povijesti umjetnosti. Kao mentorica u projektima vršnjačkog mentoriranja učenika i studenata, osobito u programu *Kako „čitati“ lokalnu kulturnu i umjetničku baštinu?*, poticala je aktivno sudjelovanje učenika u istraživačkom radu, razvijanje kritičkog mišljenja te upoznavanje lokalne kulturne baštine kroz neposredan rad na terenu i javna predstavljanja rezultata. Takav pristup pridonosi razvoju dijaloga između različitih razina obrazovanja te potiče razmjenu znanja i iskustava među generacijama.

Poseban doprinos Dajana Rosatti ostvarila je i u obrazovanju budućih nastavnika likovne umjetnosti. Kao mentorica studentima diplomskog studija povijesti umjetnosti, osobito u okviru kolegija Metodika nastave likovne umjetnosti, omogućuje studentima neposredno upoznavanje nastavne prakse, prenoseći im metodološka znanja i potičući profesionalni razvoj. Njezina dugogodišnja suradnja s akademskom zajednicom uključuje i sudjelovanje u organizaciji stručnih usavršavanja za nastavnike likovne umjetnosti i kulture, čime aktivno pridonosi unaprjeđenju kvalitete nastave i profesionalnog razvoja nastavnika.

Njezina stručna kompetentnost potvrđena je i sudjelovanjem u radu na reformi studijskih programa Odsjeka za povijest umjetnosti Filozofskog fakulteta u Rijeci, gdje je pridonijela usklađivanju nastavnih sadržaja s potrebama suvremenog obrazovnog sustava. Time je njezin rad nadišao okvir školskog djelovanja i dao važan doprinos razvoju obrazovanja povijesti umjetnosti u širem institucionalnom kontekstu.

Svojim kontinuiranim radom s učenicima i studentima, kao i doprinosom razvoju studijskih programa i nastavne prakse, Dajana Rosatti profilirala se kao iznimna pedagoginja čiji rad značajno pridonosi promicanju povijesti umjetnosti u obrazovnom sustavu. Povjerenstvo stoga prepoznaje njezin rad kao posebno vrijedan doprinos struci te joj dodjeljuje godišnju nagradu Društva povjesničara umjetnosti Hrvatske za pedagoški rad.

**Godišnja nagrada Društva povjesničara
umjetnosti Hrvatske za izložbu u 2025. godini**

Dino Milinović

Tomislav Galović

Trpimir Vedriš

Iva Sudec Andreis

Galerija Klovićevi dvori

U početku bijaše kraljevstvo, izložba u povodu 1100 godina Hrvatskog Kraljevstva

Povjerenstvo za Nagradu Društva povjesničara umjetnosti Hrvatske za 2025. godinu u kategoriji izložbene djelatnosti dodjeljuje nagradu za izložbu *U početku bijaše kraljevstvo*. Nagrada se dodjeljuje njezinim autorima: prof. dr. sc. Dinu Milinoviću, prof. dr. sc. Tomislavu Galoviću i prof. dr. sc. Trpimiru Vedrišu, kustosici Ivi Sudec Andreis te Galeriji Klovićevi dvori, gdje je izložba otvorena 16. listopada 2025.

Riječ je o velikom izložbenom projektu koji je okupio reprezentativan izbor predmeta iz širokoga vremenskoga razdoblja. Premda je poticaj bila obljetnica događaja koji se smatra simboličkom dominantom u historijatu srednjovjekovne hrvatske države, izložba je svojim konceptom i formatom uvelike nadišla prigodno obilježavanje datuma. Proširivši, naime, pripovijest o hrvatskoj srednjovjekovnoj državi na širi pojam hrvatske državno-pravne ideje i njezinu refleksiju u umjetnosti i književnosti, obuhvatila je povijesni raspon od početka 9. stoljeća do 1918. godine, ponudivši kronološki i tematski strukturiran pregled materijalne i pisane baštine na hrvatskome povijesnom prostoru, s logičnim težištem na srednjovjekovnoj kamenoj plastici i epigrafskim spomenicima, iluminiranim rukopisima, ispravama i drugim pisanim spomenicima, ali uključivši u pripovijest i širok raspon umjetničkih djela i drugih predmeta iz rano novovjekovnog i modernog doba.

Nedvojbena vrijednost izložbe počiva i u činjenici da izbor eksponata okuplja predmete iz niza baštinskih ustanova od kojih su mnogi javnosti rijetko dostupni. Velik broj tih predmeta se na izložbi prvi put pojavljuje u sinteznom kontekstu, kao elementi pripovijesti koja nadilazi parcijalni identitet pojedine umjetnine ili dokumenta. To svakako valja zahvaliti suradnji interdisciplinarnoga autorskog tima koja je omogućila cjelovito sagledavanje građe u njezinim umjetničkim, povijesnim i kulturološkim dimenzijama. Izložba nam nije samo ponovo pokazala „što imamo“, već što taj materijal znači u umjetničkom i nacionalnom smislu i danas.

Prateći katalog, zamišljen kao znanstvena monografija s brojnim priložima većeg broja autora, relevantno je referentno djelo za buduće stručne i znanstvene uvide, a živa stručna rasprava kojom je izložba bila popraćena podsjetila nas je na stalnu potrebu preispitivanja metodoloških pristupa i na unapređenje strukovnoga dijaloga.

U prošlogodišnjoj izložbenoj produkciji ova se izložba neprijeporno istakla opsegom i kvalitetom okupljene građe, razinom stručne i znanstvene obrade te nastojanjem ka preispitivanju uporišta nacionalnog identiteta u svjetlu izazova koje nameće današnji povijesni trenutak.

Godišnja nagrada Društva povjesničara umjetnosti Hrvatske za zaštitu kulturne baštine u 2025. godini

---

Krasanka Majer Jurišić

Povjerenstvo za Nagradu Društva povjesničara umjetnosti Hrvatske za 2025. godinu u kategoriji zaštite kulturne baštine dodjeljuje nagradu dr. sc. Krasanki Majer Jurišić za vođenje iznimno složenih konzervatorsko-restauratorskih istraživanja i izradu opsežnog konzervatorskog elaborata Zagrebačke katedrale, teško oštećene u potresu 2020. godine.

Na Katedrali Uznesenja Blažene Djevice Marije i sv. Stjepana i Ladislava provede se opsežne konzervatorsko-restauratorske aktivnosti Hrvatskog restauratorskog zavoda od 2022. godine. Obuhvatile su istraživanje cijele građevine sa sakristijom i riznicom, izradu konzervatorskog elaborata te konzervatorsko-restauratorski nadzor tijekom izvođenja hitnih mjera sanacije konstrukcije.

Iznimno zahtjevan zadatak konzervatorsko-restauratorskih istraživanja u oštećenoj katedrali povjeren je Krasanki Majer Jurišić, koja je predvodila interdisciplinarni tim s više od 70 stručnjaka (djelatnika HRZ-a, Instituta za povijest umjetnosti, Odjela za povijest Filozofskog fakulteta u Zagrebu, Instituta Ruđer Bošković, Nadbiskupskog arhiva, Ureda za kulturna dobra i Riznice zagrebačke katedrale, Uprave za zaštitu kulturne baštine Ministarstva kulture i medija RH, Gradskog zavoda za zaštitu spomenika kulture i prirode u Zagrebu, te djelatnika privatnih tvrtki).

Rezultati istraživanja i radova obrađeni su u opsežnom konzervatorskom elaboratu iz 2023. godine koji sadrži povijesni pregled gradnje, arhitektonskih preinaka i opremanja katedrale, analizu prostornih i oblikovnih značajki, građevinskog stanja i oštećenja te više od 50 grafičkih priloga dokumentacije nalaza, rekonstrukcija i prijedloga radova. Utvrđeni su očuvani elementi najstarijih građevnih struktura, pronađeni su novi grafiti iz razdoblja srednjega i ranoga novoga vijeka u tornjevima uz svetište, kao i elementi srednjovjekovne galerije na mjestu današnjeg pjevališta. Kompleksnim istraživanjima sakristije i riznice realiziranim tijekom 2005. godine zaokružen je iznimno zahtjevan projekt. Rezultati su objavljeni i u znanstvenom časopisu *Portal* potkraj 2025. godine čime su postali dostupni široj znanstvenoj zajednici povjesničara umjetnosti i konzervatorskoj struci.

Kolegica Krasanka Majer Jurišić postigla je glavne ciljeve konzervatorskih istraživanja: bolje razumijevanje cjeline, što je sveobuhvatnom interpretacijom rezultiralo ne samo (re)valoriziranjem, već i prijedlogom prezentacije te smjernicama na kojima će se temeljiti buduća konzervatorsko-restauratorska obnova Zagrebačke katedrale.

Nove spoznaje o povijesti Zagrebačke katedrale na najbolji način potvrđuju stručne i znanstvene kompetencije kao i ljudske vrlina Krasanke Majer Jurišić stalno prisutnom svijesti o stručnoj i moralnoj odgovornosti pojedinca i zajednice prema očuvanju baštine: od neumornog traganju za novim spoznajama, temeljitog i sustavnog pristupa uz uvažavanje mišljenja svih uključenih, do samozatajne predanosti u komunikaciji i motiviranju suradnika, poticanja i

optimističnom iznalaženju smjernica i rješenja bez obzira na veličinu izazova s kojima se trebalo suočiti.

Nagrade Društva povjesničara umjetnosti Hrvatske za izvrsne diplomske radove u 2025. godini

---

Danni Bilić

Arheološki parkovi u Republici Hrvatskoj s posebnim osvrtom na konzervatorske aspekte

Odsjek za povijest umjetnosti i Odsjek za arheologiju Filozofskog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu, mentori izv. prof. dr. sc. Franko Ćorić i izv. prof. dr. sc. Iva Kaić

Širi okvir spomeničke zaštite u ovom interdisciplinarnom radu spojio je dvije bliske discipline, istraživši fenomen arheološkog parka iz više relevantnih očista te ponudivši općenit, teoretski okvir za njegovo obuhvatno razumijevanje i adekvatan konzervatorski pristup. Također, u radu je obrađeno 65 arheoloških lokaliteta u Hrvatskoj, od kojih neki već funkcioniraju kao arheološki parkovi, dok drugi imaju potencijala za takvu prezentaciju. Ovo istraživanje stoga je posebno važno upravo u kontekstu Hrvatske, čiji prostor odlikuje povijesna višeslojnost i u kojem primjereno prezentirana arheološka baština može predstavljati važnu komponentu kulturnog identiteta, pa i pridonijeti razvoju modela održivog turizma.

Roberta Tomičić

Znanost i praksa u zaštiti podvodne kulturne baštine sjevernog Jadrana

Odjel za povijest umjetnosti Sveučilišta u Zadru, mentorica izv. prof. dr. sc. Silvija Bekavac

Posrijedi je diplomski rad koji se izdvaja kako temom, tako i pristupom. Premda podvodna kulturna baština prema konvenciji UNESCO-a, pa tako i temeljem registra Zaštićenih kulturnih dobara Republike Hrvatske, predstavlja prepoznat i zaštite vrijedan segment kulturnog nasljeđa, specifični problemi, načela i pristupi njezine zaštite i očuvanja u nas su tek rijetko bili predmetom općenitog razmatranja. Temeljno postignuće diplomskog rada kolegice Tomičić stoga je razrada teoretskog okvira koji cjelovito obuhvaća problematiku očuvanja i zaštite ove specifične kategorije baštine, analizirajući povijesne aspekte podvodne arheologije, aspekt pravnog i konzervatorskog postupanja s tom baštinom te aspekt njezine participacije u kulturnom identitetu i povijesnoj memoriji prostora.

Ivan Topolovčan

Delnice u svjetlu povijesnih kartografskih prikaza do početka 20. stoljeća

Odsjek za povijest umjetnosti Filozofskog fakulteta Sveučilišta u Rijeci, mentor red. prof. dr. sc. Marijan Bradanović

Diplomski rad temeljem poredbene analize specifične vrste likovne građe, tj. povijesnih kartografskih prikaza rekonstruira razvoj prostorne strukture i urbanog oblikovanja Delnica do početka 20. stoljeća. Takva metoda svojstvena je upravo polju povijesti umjetnosti kao znanosti čiji je temeljni predmet vizualni artefakt, čijom se interpretacijom dolazi do spoznaja relevantnih i za druga polja i područja. Povijesni razvoj grada Delnica u radu se prikazuje u širokoj povijesnoj perspektivi, razmatrajući i promjenu lokacije naselja u razdoblju njegove obnove nakon osmanlijskih pustošenja, potom gospodarsku ulogu povijesnih prometnica, kao i morfološka obilježja njegova graditeljstva.

Program Društva povjesničara umjetnosti Hrvatske
financijski podupire Ministarstvo kulture i medija RH i Grad Zagreb.

Svečanom dodjelom Nagrade DPUH-a zaključujemo rad 6. kongresa hrvatskih povjesničara umjetnosti koji se održava od 11. do 13. lipnja 2026. u Muzeju suvremene umjetnosti u Zagrebu.

program 6. kongresa hrvatskih povjesničara umjetnosti

Društvo povjesničara umjetnosti Hrvatske

Preradovićeva ulica 44, Zagreb
Hrvatska
www.dpuh.hr